

PROGRAM

PRZEDSTAWIONEGO DO KONKURSU

przez

TOWARZYSTWO NAUK ŚCISŁYCH

ZADANIA

UŁOŻENIE BIBLIOGRAFJI PISMIENICTWA POLSKIEGO Z DZIAŁU

MATEMATYKI I FIZYKI

ORAZ ICH ZASTOSOWAŃ

Od roku 1830 aż do najnowszych czasów

Pod tytułem : « Biblijografja pismnictwa polskiego z działu Matematyki i Fizyki oraz ich zastosowań », dr. Teofil Żebrawski, członek Akademii Krakowskiej, wydał w r. 1873, nakładem właściciela Biblijoteki Kórnickiej, zbiór wiadomości dotyczących się książek wydanych w przedmiotach nauk ścisłych od najdawniejszych czasów aż po rok 1830 włącznie. Czytamy na str. II. przedmowy do dzieła p. Żebrawskiego :

« Zbiór niniejszy wiadomości biblijograficznych ograniczyłem po koniec roku 1830, zostawując następcom dalsze lata; lecz i w tym obrazie wiele mi jeszcze do zbadania pozostało : w kilku biblijotekach krajowych, również jak i po obcych dziełach są jeszcze ukryte wiadomości, zadania naszego dotyczące, które tylko przez dłuższe poszukiwania i nie przez jednego podjęte dałyby się wydobyć i spożytkować ».

Dopełnienia te, o których wspomina autor, a zwłaszcza dopełnienie wiadomości biblijograficznych najnowszych czasów, wydało się Towarzystwu Nauk Ścisłych rzeczą pierwszorzędnego znaczenia w nauce. Tak dla piszących jak dla czytelników, tak dla nauczycieli jak dla uczących się, dla wszystkich w ogóle, którym rozwój nauki w kierunku narodowym na sercu leży, niezmiernie jest ważnym i pożytecznym posiadanie dokładnego spisu wszystkich źródeł, z których czerpać mają wiedzę w ojczystym języku, wszystkich prac poprzedników swych na obranej drodze wykonanych. Badanie ścisłe i krytyczne utworów pismnictwa ojczystego jest jedyną drogą do wyrobienia naukowego języka naszego, tak pod względem stylu jak i słownictwa.

Tą myślą powodowane Towarzystwo Nauk Ścisłych, na przedstawienie swego Prezesa i z funduszków na ten cel przez niego przeznaczonych, postanowiło nagrodę w summie tysiąca franków tytułem

zachęty temu, ktoby przedstawił najdalej do dnia pierwszego stycznia 1877 roku (t. j. we trzy lata po niniejszém ogłoszeniu) *najzupelniejszy, najlepiej ułożony i przynajmniej co do wcześniejszych publikacyj krytycznemi uwagami opatrzony spis dzieł, bądź drukiem bądź litografią w języku polskim ogłoszonych, jako też artykułów w różnych pismach zbiorowo lub pojedynczo publikowanych z działu Matematyki i Fizyki oraz ich zastosowań.*

Byłoby do życzenia (choć to nie jest koniecznym warunkiem konkursu), żeby Biblijografja p. Zebrańskiego została dopełniona i w swym zakresie przed 1830 r., stosownie do uwagi uczynionej przez jój autora w przedmowie.

Co do uwag krytycznych, wymaganych przynajmniej przy ważniejszych dziełach, o których praca konkursowa wspominać będzie, tych treściwość i doniosłość pozostawia się kompetencyi kandydata. Mianowicie pożądanaby była wzmianka o współczesnych i późniejszych krytykach dzieł powyższych, wyciągi z tych krytyk, w ogóle uwagi nad tém, jak dzieła te przyjętami zostały w swoim czasie przez uczoną publikę i jaka jest ich obszerniejsza wartość, dydaktyczna lub pedagogiczna.

W konkursie mogą brać udział wszyscy, tak członkowie Towarzystwa jak i na zewnątrz niego zostający.

Rękopisma kwalifikujące się do konkursu mają być nadsyłane na ręce Sekretarza stałego Towarzystwa, lecz bez wymienienia ich autora, którego nazwisko zawarte w osobnej opieczetowanej kopercie, opatrzonej odnośnikiem do odpowiedniego rękopismu, nie będzie wyjawioném aż dopiero po osądzeniu konkursu i przyznaniu wyżej wymienionej nagrody, jeżeli to nastąpi.

Autor, któremu przyznana zostanie nagroda, również jak i jego współzawodnicy, pozostaną właścicielami swych rękopismów. Rękopism wynagrodzony, będzie za staraniem Towarzystwa ogłoszony drukiem, przy zastrzeżeniu wszelkich praw autorowi, niezależnie od przyznanej nagrody.

Przyjęte na posiedzeniu Towarzystwa, z dnia 4 grudnia 1873 roku.
